

kužnih kužna znamenja
prinašajoč v neдрjih
vse vse je razpadlo
bogovi in ptice. oltarji
nesmiselni spomeniki
so ostali pred nami
in mi smo v rojih
naskakovali prazna obzidja
lupine mrtvih bogov.
z bratomorno vodo v stekleničkah
v drevoredih valov kužnih
mórij prihajali vsaksebi
vsak od svojega sanjskega
vrelca voda slanih, slano
je bilo morje morje je bila
slana v naših neдрjih
vedeževalci vsak zase. dežja
dežja ni smo peli jaz sem
zveličar je bilo vsakega geslo.
bogov pa ni bilo več
razpadla je ladja
razpadlo je morje
preroška deska v opažu
tako. ampak to so že stare zgodbe
nesite
nesite mrliče
močvirje že zaudarja
sežgite mrliče
iz starih prerokb.
naša pavlihovska usta
gnijejo med trstičjem

k vragu še z njimi

4

drugo obleganje
začenjaš srditeje
ker si razbil
ukriviljeno ogledalo

dolgo si se bojeval
z mlini na veter
zdaj si razbil sonce
na minus in plus

maske so se ločile
od svojih obrazov

imena od svojih stvari
svetloba od svojega sonca

kakor lambergar si udaril
po srednjem hudiču
in odkril skriti ključ
drugo obleganje
začenjaš srditeje

5

ukrasni meč
ki zoprno hodi
skozi alge pesmi
sanjajoč o zavzetju troje
in lirični ščit
okrog tvojega tabora

jesen se že hripavo
spušča z bregov
pa se še zmeraj vsak večer
na lafeti vlečeš domov
da bi noč prečul ob mrliču
kot se spodobi za dobrega
starega pevca

mojo srčno kri in vse
druge zanikrne muzealijske
zelenjavni vrt starih bremen
premični poudarek v ušesih

jastreb opreza na tvojo senco
v poučnem slovarju, besede
obgrizene do ogrizkov
v praproti se skrivaš pred sabo

praprot te krije pred tabo

6

kakor razpad
se tudi rojstvo vode
začenja od znotraj

ukrasne perjanice zmagoslavja
so se osmešile, papige
so z njimi na glavah pocrkale
prav pred obzidjem